

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De S. Goërico Metensi episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

VITA SANCTI GOERICI EPISCOPI METENSIS ET CONFESSORIS, VT HABETVR IN VETV-

stissimo MS. codice Ecclesie Traiectensis, cui ea ferè ad verbum correspondet quæ est in Vincentij Speculi libro 24. cap. 74.

Septēbris 19
S Goërici
patria.

Fit cæcus.

Iob 1.

Appareit ei
Angelus mo-
rens vt in-
uisat S. Ste-
phanū Me-
tis.

Recipit vi-
sam & cor-
poris hospi-
tatem.

Fit Episco-
pus Meten-
sis.

Abstinētia
eius.

Translatio
corporis S.
Arnulphi.

De hoc &
subsequēte
miraculo,
lege Vitam
S. Arnulphi
16 Augusti
circa mcm

Felix obi-
tus eius.

ANCTVS Goëricus primò quidem miles egregius de Aquitania, corpore non voto seculi acribus seruiens, cum apud Deum & homines in magna honestate floreret: licet quæ pacis sunt sectaretur, quòd cunquè tamen paganorum infestatio perurgebat, primus aciei militari se opponens, barbaricam rabiem Dei fretus auxilio potentissimè deuincebat, & spolia amplissima reportabat. Deniquè subito oculorum & visus amissione percellitur, virtute tamen patientiæ vndiquè munitus, Deo gratias agens dicebat: Sicut Domino placuit, ita factum est &c. Eo tempore regnabat in Gallia Theodobertus: in Metensì vrbe prædebat pontifex beatus Arnulphus. Tunc sancto viro Goërico in silentio noctis quiescenti Angelus Domini affuit, dicens: Serue Dei excelsi, venit tempus quo mœror tuus in gaudium transferatur, quo etiam lux amissa tibi restituatur. Ergò Metensem ciuitatem aggredere, & limina beati Stephani deuotè ingredi, Deoque preces ibi funde, & recipies ilicò visum & totius corporis sospitatem. Arnulphus autem tibi charus amicus & propinquus ibi pontifex residet: cui spiritus sanctus te ilicò affuturum præmonstrabit, & quicquid Deus tibi impensurus est manifestabit. Experget factus ergò vir sanctus, milites conuocauit, & de Aquitania ad præfatam urbem iter arripuit. Cui appropinquanti sanctus Arnulphus adfuit: & facta oratione, dataque benedictione, eum in domum induxit. Qui obtentu sancti Stephani visum & totius corporis sanitatem recepit plenissimam. Post hæc sanctus Arnulphus spiritali mentis intuitu videns Goëricum successorem sibi fore dignissimum, consentiente clero & populo, eum constituit: & diù desideratam eremum petijt. Igitur Goëricus, qui alio nomine dicitur Albo, pastoralis cura adstrictus, vocibus & moribus ceteros informabat. Et quoniam ante Episcopatum corpus districatissimis ieiunijs attriuerat: enarrare fas non est quàm dura ieiunia cumulat, quot etiam dies incibatus, vsque in diem alterum pertransibat: quantum biduanas & triduanas alacri vultu & mente abstinentias celebrabat. Defuncto autem sancto Arnulpho in eremo, cum beatus Goëricus assumptis Tullensì & Virdunensì Episcopis sanctum corpus ad sedem cui præfuerat transferret, sole ad occasum vergente, fortè villam iniqui & incesti hominis offenderant: quam intrare volentes sacrarum reliquiarum portitores, diuinitus retenti repente subsistunt. Sanctus autem Arnulphus dum viueret, præfatum iniquum sæpè vt respiceret commonuit, nec quid efficere potuit: idcirco nunc eius hospitium subire contempsit. Quia verò nox immincebat, & nulla alia villa tantæ multitudini apta præsidio erat: orante sancto Goërico, affuit quidam diues, qui dixit: Est mihi præsidium in hac patria, vobis quidem non satis contiguū: sed noui ad cuncta necessaria præsentem Deum nostrum. Hoc autem sanctus audiens, corpus sanctum illuc verti omnesque sequi imperat. Cerneret tantam in cundo esse velocitatem, vt quod vnus diei integri spatium vix peragi credere posses, duabus vel tribus horis impletum mirareris. Cumque ad villam peruenissent, ceruissæ parum se habere homo, ministris conferentibus, cõperit. Et iterum fide repletus, sancti Goërici meritis & precibus hoc committit. Qui nota præsidia petens, Deum suorum necessitatibus subuenire postulat. Tantaque populi multitudo ex paruo liquore (quod vix credibile est) abundantissimè est satiata. Quieuit autem in pace vir Domini xij. Calendas Octobris, quo die eius festum celebratur: ac tumulatus est in ecclesia Metensì.

VITA